

at læse den redegørelse, som ministeren har lovet vil komme til foråret, for at se, om der er noget, vi kan gøre i den lovgivning, der findes i dag.

Jeg mener også, at vi skal sige til SF og melde klart ud, at der er mange gode og positive synspunkter i det her beslutningsforslag. Det glæder mig i virkeligheden, og jeg tror på, at mange af de her områder kan tages ind i den nuværende lovgivning. I den forbindelse må jeg da så som et enkelt punkt måske fremhæve, at det, at alle lærer at tale lige godt dansk, absolut er en fordel.

Vibeke Peschardt (RV):

Lad mig starte med at sige, at Det Radikale Venstre har en meget positiv holdning til målsætningen i forslaget. Vi synes, at der skal arbejdes endog meget ihærdigt med at komme diskriminationen på arbejdsmarkedet til livs. Vi ved, at den finder sted. De fremmede kommer alt for ofte bagest i køen, når arbejdsgiverne skal ansætte nogle.

Vi ved også, at den bedste måde at integrere de fremmede i det danske samfund på er at lukke dem ind i arbejdsfællesskabet. Det er ikke så mange dage siden, jeg i et blad, der hedder Ingeniøren, læste en artikel, der illustrerer problemet. Artiklen handlede om tre iranske ingeniører, der alle havde fået fine danske ingeniørexaminer og talte flydende dansk. Deres hverdag er, at de i jobsøgningssituationer aldrig nogen sinde bliver kaldt til en ansættelsessamtale, for de hedder hverken Petersen eller Hansen til efternavn.

Vi har også hørt om fremmede, der skifter navn eller køber blå kontaktlinser for at komme til at virke mere danske, sådan at de kan få en chance på arbejdsmarkedet. Sådan nogle eksempler er for mig helt groteske.

Det er besnærende, sådan som SF gør det, at omformulere ligebehandlingsloven. Den har jo virket utrolig godt, specielt hvad angår ansættelsesbeskyttelse af gravide kvinder. I den retning er det virkelig en lov, der har flyttet noget. Til gengæld er jeg lidt mere usikker på, om det lige er den model, der er den mest egnede til at fremme det mål, vi mener skal prioriteres højest i hvert fald i første omgang, nemlig at få danske arbejdsgivere til at ansætte de fremmede. Det er et spørgsmål om holdninger, vaner, følelser og fordomme.

I Det Radikale Venstre har vi en fornemmelse af, at Danmark ikke helt er ajour med sine inter-

nationale forpligtelser i det spørgsmål. I ILO's konvention nummer 111 om forskelsbehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv - Danmark har ratificeret konventionen i 1960, og det er i virkeligheden også den, som er i hvert fald en del af grundlaget for ligebehandlingsloven - står der, at Danmark forpligter sig til at udforme og følge en politik, der tager sigte på at tilpasse de nationale forhold, at fremme ligestillingen og fjerne forskelsbehandlingen. Og så står der en masse mere om fremmede i beskæftigelse og erhverv.

Vi ved godt i vort parti, at den sag er både vanskelig og følsom. Derfor fortjener den også megen opmærksomhed og en grundig behandling, før vi træffer beslutning om, hvordan der skal lovgives, herunder hvordan vi på en ordentlig måde kan få inddraget parterne på arbejdsmarkedet, som efter vor opfattelse er de vigtigste brikker med hensyn til, hvordan tingene fremover skal udvikle sig.

Vi er meget glade for ministerens og SF's positive indgang til sagen, og vi synes, det er utrolig godt, at diskussionen er blevet rejst. Jeg vil i den forbindelse godt nævne FN's racismekonvention, som Danmark har ratificeret, og som vi godt kunne tænke os skulle indgå i overvejelserne. Jeg er bekendt med, at der er overvejelser i gang om - det er der i hvert fald i Det Radikale Venstre - at denne racismekonvention bliver gennemført i dansk ret på linje med, hvad der er sket med menneskerettighedskonventionen.

Tak til SF, fordi de har rejst sagen. Det er vigtigt at få taget hul på denne her byld.

Søren Søndergaard (EL):

Man kan vel sige, at det er en lille smule sørgeligt, at vi her knap 150 år efter grundlovens vedtagelse bliver nødt til at diskutere - og forhåbentlig vedtage - et forslag om ligestilling i ansættelse og uddannelsesforhold uanset etnisk oprindelse, national herkomst, hudfarve eller religion.

I grundlovens § 74 står der jo, at »alle indskrænkninger i den fri og lige adgang til erhverv, som ikke er begrundede i det almene vel, skal hæves ved lov«. Det er klart, at den paragraf selvfølgelig kan fortolkes, men intentionen bag denne paragraf kan der vel ikke være nogen tvivl om. Virkeligheden er jo, at der på arbejdsmarkedet er en masse indskrænkninger lige præcis i det, man kan kalde den frie og lige adgang til erhverv.

Et af de mere ubehagelige eksempler er ar-